SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXI (55) • ŠTEV. (Nº) 34 — ESLOVENIA LIBRE — BUENOS AIRES • 29 de agosto - 29. avgusta 2002

EVROPA NI ARGUMENT

DR. ANDREJ POZNIČ

Naše politično vodstvo nas pelje v „Evropo". To potovanje so razglasili za enakovredno našemu osamosvajanju in odpravljanju komunističnih zločinov in zablod. „Evropa" je postala v tem času čudežna beseda, s katero se neizpodbitno podkrepi lastna politična prizadevanja.

"Evropa" v taki miselni strukturi deluje kot nekoč rdeča zvezda ali partijska knjižica. Čez take stvari ni bilo ugovarjanja ali priziva. Pa še nezmotljivo je bilo... Desni in levi politiki, vsak ob svojem času in za svoje stvari, uporabljajo „Evropa ..." kot zadnjo podkrepitev svojih izvajanj. Vendar je lahko vsakemu preprostemu človeku jasno, da „Evropa" ni argument, ampak le primer.

V Evropski zvezi (EZ) poznajo vse mogoče stvari: Nemčija ima zelo pametno urejeno sodelovanje med državo in Cerkvijo, Italija je omogočila podporo verskim in dobrodelnim organizacijam iz dohodnine, Irska prepoveduje splav... pa imamo potem Nizozemsko, ki ji ni dovolj dovoljevati ubijanja nerojenih, ampak dovoljuje tudi odpravo nekoristnih in bolnih z aktivno pomočjo pri samomoru. Spet drugi dovoljujejo civilno potrjeno sobivanje istospolnih in to imenujejo poroko in napredek... Iz takih primerov je jasno, da „Evropa" ni argument, ampak le primer, ker v njej najdemo vse mogoče pametne in nespametne primere. Klicanje „Evrope" kot pike na i pri naših argumentacijah je torej nesmiselno in nepotrebno.

Meji že na izsiljevanje in pomanjkanje smiselnih utemeljitev. Kdor ne more razložiti, zakaj je nekaj, kar predlaga, dobro in prav, ampak se samo sklicuje, „da to imajo tudi drugi", dejansko uporablja silo svojega glasovalnega stroja, da vsili drugače mislečemu svojo izbiro.

V političnih in svetovnonazorskih družbenih razpravah moramo stvari utemeljevati z logiko in razumnostjo. Nihče ne more trditi, da so npr. splav, homoseksualnost, komunizem, ločitev, pedofilija, kraja, nestrpnost drugačnih do normalnih ljudi in nasprotno, izkoriščanje, prodaja in uživanje mamil... nekaj dobrega. Zlo je zlo, ne glede na naše prepričanje, a vedno se najde kdo, ki med naštetim odkrije svojo korist in zato nekaj dobrega. Politična oblast pa ostaja dolžna, pri nas in kjerkoli, sprejemati zakone, ki bodo v harmoniji s temeljnimi prepričanji etike in morale. Mislim na zadnjih sedem božjih zapovedi, ki so skupne vsakemu človeškemu etično-moralnemu sistemu. V našem družbenem življenju namreč obstaja nepremakljiva meja, ki bi jo morali vsi spoštovati.

Omenjati „Evropo" kot argument v političnih debatah je nepotrebno, včasih zavajajoče, predvsem pa nesmiselno. Kdor hoče prepričati sočloveka, mu mora povedati na razumljiv način, zakaj meni, da je nekaj upravičeno.

Zakaj je upravičeno prizadevanje za vstop v EZ? Ali to opravičuje dobesedno prepisovanje vseh mogočih predpisov in zakonov? Ali se vam ne zdi, da vse skupaj ni več pogajanje, ampak le še diktat EZ, ki nas že sedaj obravnava bolj kot nebodigatreba (ali pa so naši pogajalci in politiki hudo nesposobni, da si skoraj ne upam pomisliti)? Meni namreč ne gre v račun prepričanje, da je tam za šengensko mejo vse lepo in prav, pri nas pa narobe in da moramo zato vedno mi spreminjati, oni pa pravzaprav nič.

Družina

NOV ZAPLET S HRVAŠKO

Jožko Joras je Slovenec, ki živi ob Dragonji na meji s Hrvaško. Ta država pa se obnaša, kakor da je absolutno gotovo, da Joras živi na Hrvaškem, čeprav bi njegov zaselek pripadal Hrvaški šele po zadnjem obmejnem dogovoru na morju in zemlji s Slovenijo, ki ga pa sabor odklonil

Hrvaški policisti so ga prijeli v sredo in ga prepeljali v puljski zapor, kjer trenutno prestaja zaporno kazen zaradi neplačanih šestih izrečenih denarnih kazni za prekrške, ki naj bi jih zagrešil od leta 1999. V teh postopkih Joras ni več priznaval jurisdikcije sodišča in suverenosti republike Hrvaške za naselje Mlini ter ni želel sprejemati pozivov in odločb sodišča v Umagu.

"Hrvaški organi so priprli Joška Jorasa kljub temu, da mu je država Slovenija priznala, da stanuje na naslovu in v hiši Sečovlje 1, ki je še vedno sestavni del občine Piran. Prav tako je dobil potrdilo, da je bil na volitvah 1998 izvoljen v občinski svet občine Piran kot občan Pirana," pojasnjuje svojo zahtevo.

Policijska postaja v Bujah je sodniku za prekrške v torek podala še dve novi zahtevi za začetek postopka proti Jorasu zaradi kršenja javnega reda in miru, in sicer zaradi ponovnega izobešanja zastave tuje države (to je slovenske) brez predhodne odobritve, in zaradi samovoljnega odhoda z mejnega prehoda. Do obeh dogodkov je prišlo 18. avgusta.

Sodnik je zaradi vseh omenjenih razlogov izdal tudi trajno odločbo, po kateri lahko hrvaški policisti kadarkoli do leta 2004 preiščejo hišo Joška Jorasa in z nje odstranijo drogove in vse zastave tujih držav, ki so izobešene brez dovoljenja pristojnega hrvaškega organa, razen zastave Evropske unije. Joras je iz protesta začel gladovno stavkati.

Slovensko ministrstvo za zunanje zadeve je po aretaciji piranskega svetnika Joška Jorasa na hrvaško zunanje ministrstvo naslovilo noto, v kateri je izrazilo protest zoper odvzem prostosti slovenskemu državljanu in začudenje, ker hrvaške oblasti o dogodku niso obvestile slovenskega veleposlaništva v Zagrebu, kot je to običajna diplomatska praksa.

Civilna družba Slovenije za mejo v Istri je Jorasa opredelila kot političnega zapornika, ravnanje umaškega sodnika in hrvaške policije pa kot protipravno dejanje in kot element sovražne propagande..

Bistvo spora na kopnem je v tem, da je bila kopenska meja identificirana, ni pa še bila tudi delimitirana. Lani sta premiera Drnovšek in Račan parafirala sporazum o meji, po katerem bi sporna naselja pripadla Hrvaški. Parafirani sporazum nima pravnih učinkov, kar Hrvaška vseskozi poudarja, predvsem glede meje na morju, ima pa politične in moralne učinke, kar Hrvaška vseskozi pozablja. Ker sporazum ne velja, Hrvaška pa ga tudi negira, se je doslej izogibala početju, ki bi ga bilo mogoče razumeti kot implicitno priznavanje sporazuma. Z brutalnim izvajanjem svoje suverenosti pa je zdaj v primeru Joras naredila natanko to.

Slovenci v nogometu malo drugače

Slovenska nogometna reprezentanca je v prijateljski tekmi v Trstu premagala Italijo z 1:0 in znova presenetila nogometni svet. Pred 11.000 gledalci je edini gol na tekmi dosegel Sebastijan Cimerotič v 32. minuti. Misli so zdaj že usmerjene v prihodnost, saj varovance selektorja Bojana Prašnikarja čaka prva kvalifikacijska

Novi selektor Bojan Prašnikar

tekma za nastop na evropskem prvenstvu leta 2004 na Portugalskem. Slovenska reprezentanca se bo 7. septembra doma pomerila z Malto. Prašnikar na časnikarski konferenci ni skoparil s pohvalami na račun igralcev, še posebej pa je bil zadovoljen z delom obrambe.

To je poročilo o športnem dogodku. Pa moramo z žalostjo dodati še tole:

Ta nogometna tekma je imela predznak prijateljska, a je bila daleč od tega, predvsem po zaslugi navijačev in to slovenskih. Pretepali so se že pred prestopom meje, na tribunah so razglašali, da je Trst spet slovenski, nato so z baklami, ki so jih zmetali na igrišče, igralce ovili v dim, da je moral sodnik tekmo kar trikrat prekiniti. Kasneje so poškodovali še nekaj avtomobilov v mestu. Štiri razgreteže so možje postave aretirali zaradi metanja solzivca na igrišče, dva pa nista upoštevala navodil policistov. Lažje so jo skupili tudi trije policisti.

Z nekaterimi dvomljivimi posredovanji pa so si tudi karabinjerji prislužili ostre kritike svojih državljanov...

Oblasti so slovenske navijače v petek izpustile.

Tiskovni predstavnik Nogometne zveze Slovenije Rok Šinkovc je moral po sicer hreščečem ozvočenju slovenske navijače nekajkrat opozoriti, naj navijajo športno, selektor slovenske nogometne reprezentance Bojan Prašnikar pa je tekmo takole ocenil: „Iskrilo se je na tribunah, iskrilo se je na igrišču, kjer tekma ni bila nič kaj prijateljska."

Tržaški časnik Il Piccolo se je na široko razpisal o tekmi. V daljšem prispevku poudarja, da se je tekma, ki bi morala biti prijateljska, izrodila v politični primer in spodbudila polemike.

Poslanec Nacionalnega zavezništva desničar Roberto Menia obtožuje policijskega upravnika, da je dopustil izgrede slovenskih navijačev in da na stadion ni poslal policije, predvsem pa, da ni dal odstraniti transparentov, ki so poveličevali IX. korpus partizanov.

Poleg tega pa Menia poziva notranjega ministra, naj „zahteva opravičilo slovenske diplomacije za dogodke v Trstu".

Tržaški župan je stigmatiziral „izredno grdo podo-

Nad. na 6. str.

S tekme. Stojijo z leve: Dabanovič, Pavlin, Bulajič, Vugdalič, Cipot, Šukalo. Čepijo z leve: Cimirotič, Gajser, Zahovič, Šiljak, Karič

FAZ: Državna obramba v Piranskem zalivu

Nov incident je še bolj obremenil napete odnose med Slovenijo in Hrvaško, meni 24. avgusta nemški časnik Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ), ki piše o aretaciji Joška Jorasa, ki se že leta zoperstavlja hrvaški legitimnosti v zaselku Mlini, tik ob meji med Slovenijo in Hrvaško. FAZ piše, da je Joras na svojo hišo obesil slovensko zastavo, na pročelje pa napisal geslo slovenskih nacionalistov „Tudi tukaj je Slovenija". Časnik ob tem povzema besede hrvaškega predsednika Stipeta Mesiča, ki je dejal, da ga napis spominja na napise „Tu je Srbija" za časa vojne v Jugoslaviji.

Časnik FAZ v članku predstavi problem določitve meje med nekdanjimi jugoslovanskimi republikami po njihovi osamosvojitvi.

FAZ opozarja, da sta slovenski in hrvaški premier, Janez Drnovšek in Ivica Račan, oblikovala sporazum o meji med državama, v katerem je tudi rešitev za Piranski zaliv, a ga parlamenta nista ratificirala.

Sedaj pa želi Hrvaška do sprejema novega sporazuma kot demarkacijsko črto upoštevati sredinsko črto v zalivu, pri tem pa se sklicuje na 15. člen Konvencije ZN o pomorskem pravu. Tudi Slovenija se sklicuje na ta člen, piše FAZ, a pri tem na tisto njegovo določilo, ki pravi, da so izjeme možne v primeru zgodovinskih ali drugih posebnih okoliščin.

GLEJ...

DRUŽINSKA NEDELJA S PREDAVANJEM O SEKTAH .. 2

DRUŽINSKA NEDELJA IN IGRA NA PRISTAVI 3

OBLETNICA DRUŠTVA TRIGLAV V ROSARIU 3

TABORJENJE MLADCEV IN MLADENK 4

Nova Slovenij obsoja hrvaško policijo

Nova Slovenija odločno obsoja dejanje hrvaške policije, ki je v sredo 21. 8. 2002 na začasni kontrolni točki v Sečovljah na slovenskem ozemlju vzela prostost državljanu Republike Slovenije in svetniku občinskega sveta občine Piran. Nova Slovenija zahteva njegovo takojšnjo izpustitev in podpira njegovo pokončno držo in zvestobo državi Sloveniji.

Glede na to, da tudi hrvaški sodnik za prekrške v Umagu javno priznava, da Jošku Jorasu odločbe o prekrških nikoli niso bile vročene, je jasno, da te nikoli niso postale pravnomočne in izvršljive. Dejanje sodnika za prekrške je zato po mnenju NSi protipravno, aretacija Joška Jorasa pa nezakonita in akt politične samovolje hrvaških oblasti.

Hrvaški sodnik za prekrške Jošku Jorasu očita, da je neupravičeno domov prinesel 12 kartonov alpskega mleka, v nasprotju s carinskimi predpisi Hrvaške pripeljal pomivalni stroj in motil javni red in mir s tem, da je na svoji hiši izobesil slovensko zastavo in predvajal Zdravljico.

Zahtevamo, da pristojni oblastni organi Republike Slovenije takoj dosežejo Jorasovo izpustitev, zaščitijo njega, njegovo družino in njihovo premoženje.

Nepojmljivo je, da je hrvaški sodnik dal bujski policiji trajni nalog za nadzor hiše družine Joras, da v dobi dveh let kadarkoli odstrani in zapleni zastavo Republike Slovenije, če jo najde v hiši ali pri kateri od oseb, ki živijo v njej. Stališče Izvršilnega odbora NSi je, da so to pooblastila, ki jih je imela politična policija v obdobju totalitarnih režimov.

Ta dejanja so po prepričanju Izvršilnega odbora nadaljevanje hrvaške politike zanikanja slovenske jurisdikcije na tem območju, ki jo jamči Temeljna ustavna listina Republike Slovenije. Nespoštovanje teh določil, ki imajo mednarodni pomen, ogroža mirno sožitje in sodelovanje med Hrvaško in Slovenijo ter grobo posega v temeljne človekove pravice, ki jih jamči splošna deklaracija o človekovih pravicah.

Tudi na morju je vroče

Po 290 incidentih s slovenskimi ribiškimi ladjami hrvaški ribiči sporočajo: „Če bo kdo Slovencem prepustil del našega morja, smo ga pripravljeni minirati," je v komentarju o slovensko-hrvaških sporih glede meje v Piranskem zalivu in številnih ribiških incidentih zapisal hrvaški časnik Nedjeljni Vjesnik. V primeru, da z državne strani ne bo jasnega sporočila in akcije, ki bi onemogočila vstop slovenskih ribičev v hrvaško morje, pa bodo ribiči izpluli s svojo floto in onemogočili Slovencem prečkanje sredinske črte, če tega ne bosta storili policija in hrvaška vojska. V najhujšem primeru, če bi nekdo Slovencem prepustil del hrvaškega morja, pa so ribiči pripravljeni morje tudi minirati, je še dejal časopis. Nedeljske izdaje hrvaških dnevnikov so tudi poročale, da so tri slovenska ribiška plovila v soboto ponovno ribarila v hrvaških teritorialnih vodah, in sicer eno v Piranskem zalivu, ostali dve pa na Dravi.

Zagreb predlaga Vatikan za arbitra

Če se bo napetost med ribiči v Piranskem zalivu nadaljevala, v Zagrebu razmišljajo, da bi za arbitra prosili papeža Janeza Pavla II. oziroma Vatikan.

Papeža spoštujejo tako v Sloveniji kot na Hrvaškem in njegovo posredovanje bi bilo po mnenju nekaterih hrvaških diplomatskih virov absolutno nepristransko, pišejo v tržaškem Il Piccolu.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kar nekaj važnih in zanimivih premikov smo doživeli pretekli teden, tako na političnem kot na socialnem in gospodarskem področju. Življenje v Argentini danes ni lahko, a je vedno zanimivo.

Odprte, a ne preveč. Pristisk na vlado s strani večine političnih strank glede notranjih volitev kandidatov se je nadaljeval. A temeljna v tem oziru je bila sodnijska razsodba, ki jo je objavil zvezni sodnik v provinci Salta vsled pritožbe radikalne stranke. Odločil je, da na notranjih volitvah neke stranke ne smejo voliti člani druge stranke, kar je pač po svoje logično. To je bila prva razsodba in ker je vse kazalo, da bodo tej sledile še druge, je vlada objavila, da bo preučila stvar in popravila zadevo.

Kako bomo volili? Nov vladni odlok določa, v soglasju z zahtevo večine, da naj kandidate strank volijo le člani te stranke in pa neodvisni volilci, torej vsi, ki niso včlanjeni v nobeni stranki. Kot v prejšnjem primeru se bo vsak državljan lahko udeležil le notranjih volitev ene same stranke. Uporabljali pa bodo članske sezname strank, ki so v veljavi dandanes, ker ni časa, da bi sezname „počistili", nakar bi bili ti izraz realnega stanja.

Datumi in številke. Zaradi časovne stiske je kaj verjetno, da se za nekaj tednov odloži datum notranjih volitev (prvotno 24. novembra). Ni pa dvoma glede datuma splošnih volitev, ki bodo 30. marca 2003. Če bi bila potrebna druga runda (ballotage), bi ta bila 27. aprila. Predaja oblasti pa bo (naj bi bila - vse je v Božjih rokah) 25. maja, na državni praznik. Kar pa se številk notranjih volitev tiče, omenimo še, da seznam peronistične stranke šteje 3.884.167 članov, radikali jih beležijo 2.600.030, ostale stranke pa skupno 1.873.637, med katerimi so zlasti provincijske stranke, Intransigentna stranka in pa liberalci iz UCeDe. Prav ob teh dveh omenimo, da sta teoretično močni stranki, če povzamemo po seznamih, v praksi pa je UCeDe v intenzivni negi, intransigenti pa komaj životarijo.

Važnost članstva. Bralci se gotovo sprašujejo, zakaj je za politike tako važno, da so seznami napihnjeni, in zakaj se branijo, da bi jih posodobili. Poleg politične teže v stranki (voditelji skupin so neke vrste „lastniki" seznamov), je to važno v primeru volilnih povezav. Ker stranke dobijo državno podporo (en peso za vsak glas na volitvah) se ta podpora potem med stranke povezave razdeli v sorazmerju članskih imenikov. Več članov - več denarja. Je treba še kake druge razlage?

Nesrečna 13. Ta teden je vrhovno sodišče v enem konkretnem primeru (vojaški oficir) odločilo, da je protiustavno znižanje 13% plače ali pokojnine, ki jo je lanskega julija odločila vlada predsednika De la Rue (se ga sploh še spomnite?). Vlada mora sedaj (zaenkrat samo v tem primeru) plačati dotičnemu celotno plačo in mu povrniti vse doslej odtrgane vsote. Gospodarski minister Lavagna in šef kabineta Atanasof sta soglasno izjavila, da vlada nima denarja, da bi vsem upokojencem in državnim uslužbencem vrnila omenjenih 13%. Druga vladna izjava je bila, da bo vlada spoštovala odločitev vrhovnega sodišča. Povabila je na razgovor tudi predstavnike delavcev in upokojencev. A konkretni koraki gredo v nasprotno smer. Kaj malo verjetno je, da bi v razvidnem času prizadeti videli tisti denar.

Znova daj-dam... Politični opazovalci na zanimiv način razlagajo ta dogodek. Kot vemo, še vedno obstaja napetost med vlado in člani vrhovnega sodišča. Spomnimo se, da je vlada hotela sestavo tega sodnega organa popolnoma spremeniti. Svoj čas se je v parlamentu pričel postopek politične sodbe vseh članov. Komisija je že odobrila pričetek sodbe, ki naj jo obravnava poslanska zbornica. Ta meč visi nad glavami devetih sodnikov, ki pa pritiskajo na vlado, naj postopek legalno arhivira. Medtem sploh ne zasedajo, kadar pa sprejmejo kak odlok (kot v tem primeru), je vedno nevaren vladi. Cena soglasja je: ustavite sodni postopek, mi vam bomo prijazni. In vlada se udaja. Kaj je ostalo od časov, ko so obljubljali, da bomo v dveh mesecih imeli novo vrhovno sodišče?

... in znova boj, strašno besneč. Zadeva 13 procentov je huda preglavica za vlado, komplicira pa tudi razmerje do Mednarodnega denarnega sklada, ki te dni odloča, kaj naj naredi s to ubogo Argentino. Drug zaplet se je ponovno pojavil med gospodarskim ministrom (Lavagna) in predsednikom centralne banke (Pignanelli). Tu je sporna točka ograd ali corralito. Pignanelli hoče, naj se do 70% vlog denar takoj vrne, Ekomomija pa je absolutno proti vsakemu prezgodnjemu vračanju. Baje se je Duhalde nagnil na stran gospodarskega ministra in v tem primeru so ure šefa Centralne banke štete. Medtem pa so statistike pokazale, da so delavske plače od devalvacije pa do danes padle za 25% (izguba kupne moči) in trenutno že 53 odstotkov prebivalcev spada v kategorijo „revnih" (por debajo de la linea de pobreza).

NAŠ DOM - SAN JUSTO

Družinska nedelja s predavanjem o sektah

Na samo otroško-družinsko nedeljo smo se zbrali v sanhuški stolnici pri evharistični daritvi, med katero je prepeval otroški zbor. Prav tako je bilo na skrbi osnovnošolcev branje beril ter molitev skupnih prošenj. Pri darovanju so šolarji izročili svoje igrače, katere smo odnesli v Dom Betania, da bi tako poživeli v njih zavest solidarnosti in sočutja do revnih in zapuščenih otrok. Z našim dušnim pastirjem je somaševal misijonar Rok Gajšek iz Madagaskarja.

Po sveti maši smo šli v prostore Našega doma, kjer so otroci nadaljevali svoje praznovanje otroškega dne z igrami in srečolovom.

Vse, ki nas je zanimalo napovedano predavanje o sektah, smo zasedli prostore zgornje dvorane, ki je bila pripravljena v ta namen. V imenu Našega doma je izrekla dobrodošlico navzočim Ivana Tekavec in predstavila govornika, ki sta se velikodušno odzvala našemu povabilu, da bi nam govorila o nastanku in vplivu sekt v današnjem svetu, konkretno v Argentini. Predavala sta dr. Luis Roldán, predsednik ustanove S.P.E.S. (Servicio para el esclarecimiento de sectas) , ki je tudi profesor prava na Argentinski katoliški univerzi, in p. Antonio Rivero, predstojnik redovne kongregacije Legionarios de Cristo. Navzočih je bilo tudi nekaj redovnic iz Tailandije, kakor tudi p. Francisco, Mehikanec, ter brat Joseph iz ZDA. V čast nam je bilo imeti med seboj tudi podpolkovnika Emilia Guillerma Nanija, ki je v času malvinske vojske in pri napadu v La Tabladi javno nastopil proti gverili in se izjavil za neustrašenega katoličana.

Kot se je pred 2000 leti zgodilo s sveto Družino, tudi danes naše družine prestajajo napade z raznih strani. In ravno tu je naša naloga in izziv: moliti, izobraževati se ter nastopati v obrambo krščanskih vrednot: Bog, mati, domovina. V tem vzdušju sta se pričeli kvalitetni predavanji.

Uvodne besede je spregovoril novinar Christian Viñas, ki je tudi pisatelj, profesor in katehist. Napisal je pet knjig, med katerimi je bila prva „Católico y periodista". Sedaj pripravlja svojo šesto knjigo: „Hoy rodeados de amor". Deloval je v številnih časopisih, revijah, na radiu ter v televiziji kot kronist. V América TV je javno pokazal na razdiralno dejavnost sekte „Los niños de Dios". Zaradi svojega načelnega krščanskega nastopanja je bil odstranjen iz televizije.

Nato je povzel besedo predavatelj dr. Luis Roldán, ki je v svoji zadnji knjigi: „Libertad religiosa, cultos y sectas" razjasnil to problematiko. V enournem govoru je orisal problem sekt in različnih verskih gibanj. Govoril je o evangelizaciji Amerike in o prvih vplivih sekt v 19.stoletju, ko je po veliki francoski revoluciji general Beresford izdal dva odloka: o svobodi trgovanja in o svobodi verstev. Nato je pokazal na vstop in vpliv raznih sekt, ki so masovno vdirale v deželo iz raznih krajev sveta. Navedel je majhen primer, kako so se te sekte hitro širile v Argentini. Leta 1983 je bilo vpisanih v „Secretaría de culto" 900 verskih organizacijah, v naslednjih petih letih je ta številka narasla na 3000. Od teh je tradicionalnim verstvom (Judom, muslimanom, pravoslavnim) pripadalo 7 %; pentekostalcem-bautistom 67 %; spiritistom 11%; afro-brazilcem 10,5 %, neopredeljenim pa 3%.

Pokazal je na nekatere zanimive, a tudi zaskrbujoče točke, na primer, zakaj je toliko sekt in različnih verskih gibanj. V čem je razlika med enimi in drugimi? Zakaj se verniki odvračajo od Cerkve in vstopajo v sekte? Kaj jim te nudijo?

Kaj naj naredimo mi kristjani spričo tega pojava? Odkril je jedro treh najvažnejših skupin, ki imajo največ pripadnikov in vpliva v današnji družbi. Te so: Iglesia Universal del Reino de Dios, Pentecostales in Cultos brasileños.

Sledila so vprašanja, na katera je dr. Roldán jasno odgovarjal.

V drugem delu pa je spregovoril p. Antonio Rivero, član Legionarios de Cristo, ki je nakazal, kakšno je njihovo delo in kakšna njihova karizma. Ta je bojevati se za Kristusa v sodobni družbi. Na kratko nam je orisal zgodovino Cerkve, ki jo kot barko na morju neusmiljeno premetavajo valovi in ji napovedujejo propad. A božji Duh in Kristus sam vodi ta čolnič skozi zgodovino človeštva in to je poroštvo, da je noben sovražnik ne bo premagal. Poudaril je važnost ohranjanja verske in kulturne dediščine, iz katerih izhajajo trdne korenine, ki so najvarnejša pot do osebnih, družinskih in narodnih vrednot, ki nam jih s tako silo hočejo iztrgati. Z globokim ponosom, da smo kristjani, moramo z besedo, še bolj pa s pričevanjem življenja prekvasiti sodobno družbo.

Tako smo s prošnjo za božjo pomoč in Marijino varstvo zaključili srečanje s priljubljeno pesmijo Marija skoz' življenje...Po koncu predavanj smo nadaljevali družinsko slavje s prijateljskim kosilom.

Irena U. Poglajen

SLOVENCI V ARGENTINI

PRISTAVA

Družinska nedelja

11. avgusta smo na Pristavi praznovali družinski dan.

Pri maši, pri kateri so peli samo nekateri otroci, saj jih je veliko manjkalo, smo prosili in se zahvalili Bogu za vse družine in njih srečo.

Po maši so se otroci zbrali na dvorišču, da bi spustili v zrak toploleteče balone, ki so jih že pripravili na počitniških dnevih... Pa, spet smola, niso mogli v zrak, ker so zgoreli na tleh.

Za kosilo so, kot vsako leto, poskrbeli očki in sicer okusen golaž s krompirjem v oblicah ter zelo zanimiva mešana zelena solata in zeljnata solata s krompirjem (kdor je mislil, da ne gre skupaj, je lahko potem zamenjal okus). Seveda ni manjkalo posladka in kave.

Malo pred četrto uro se zasliši kokodakanje. Kaj bi nekaj to bilo?, smo se spraševali. Kokoši so hodile sem in tja in se pripravljale na „Kokošjo balado", stvaritev Zore Tavčar.

Dvorana je bila že napolnjena, a ker kokoši ni bilo od nikoder, smo postajali malo nestrpni.

Končno je voditeljica tečaja Marjana Vivod pozdravila vse navzoče, želela vse najboljše, se zahvalila za trud vseh sodelujočih in končno... igra se je začela.

Napovedovalka Miriam Jereb Batagelj nam je prikazala v svoji enkratni slovenščini povest, ki jo je pripovedoval dedek pod drevesom, medtem ko je vlekel na harmoniko. Začudeni smo tudi zvedeli, da je harmoniko na trak posnel Avgust Čop. Bog ve, koliko časa že ni igral v javnosti, pa je bilo lepo slišati, kako ta harmonika zveni.

Zgodba je potekala v Sloveniji, kjer je kokošar Jure (Dominik Oblak je kot ponavadi točno odigral prodajalca kokoši), Žefi (Sonja Ahčin, pravo odkritje na odru) in Pepi (Marija Urbančič, že dobro znana igralka) in vsem ženam iz vasi (Mirta Ayerbe, Monika Jeretina, Ivanka Maček in Patricija Rant) prodajal piščeta in kokoši za enega jurja. Imel je gorenjke, štajerke, primorke in dolenjke; vsaka drugačna: ena bolj rejena, druga bolj rjava. Ta piščeta so

lepo dvoglasno zapela piščančjo himno. Piščančki so bile deklice in sicer: Karina Ahčin, Saši Ayerbe, Nevenka Grohar, Lizi Jeretina, Karolina Kenda, Katja Oblak, Marija del Karmen Omahen, Mikaela Pavlovčič, Tatjana Rožanec, Danijela Selan, Lučka Skubic in M. Pavla Stariha.

Piščanci so rastli in se spremenili v prave kure. To je bilo nekaj izvrstnega, ko je na oder prišlo kar 14 kur (Mariči Conde, Marta Golob, Irena Grohar, Nadi Grohar, Mojca Jelenc, Monika Kenda, M. Snežna Klemenčič, Andreja Mele, Lučka Selan, Andreja Skubic, Sandra Skubic, Jeli Stariha, Klavdija Urbančič in Kristina Zella). Kako so kokodakale; bil je pravi kokošnjak! Najlepše je pa bilo videti, kako so same uživale, kako so se zabavale. Vse je lepo, ko delaš za otroke.

A dve od teh sta bili ošabni in sta hoteli biti nekaj več, zato sta si želeli iti v svet, da se bosta kaj naučili. Ko sta mislili, da je vse lahko, ju je presenetil jastreb (Matjaž Čeč, ki se mu, kot vedno ko stopi na oder, vsa publika smeji) in je z njima odletel v drugo vas, kjer sta ju dobili Metka (Veronika Papež) in njena babica (Lučka Papež). Tako sta se navezali nanje, da je babica naučila Metko, kako česati črnoglavko (Snežna), da so se ji peruti svetile, in zlatorepki (Nadica) parfumirala repek, da je dišal vse naokrog. Pa jima ni dolgo trajalo to veselje, ker ju je ukradel iz Metkine hiše kokošji tat (Miloš Mavrič, znani odrski pevec in igralec, ki je še enkrat pokazal svoje zmožnosti), med potjo sta pa padli iz vreče in ju je v roke dobila učiteljica (Lučka

Nad. na 6. str.

ROSARIO

Obletnica društva Triglav

Preteklega 28 julija je slovenska skupnost v mestu Rosario preživela vesel dan. Slovensko društvo Triglav je obhajalo72-letnico obstoja in 7-letnico obnove. Res je, že 72 let je preteklo, odkar je skupina Slovencev, ki je zapustila rodno zemljo pod pritiskom fašizma, sklenila, da ustanovi Slovensko delavsko društvo, katerega je imenovala Triglav v spomin na enega od simbolov slovenstva. Z velikim trudom in delom, ko so žrtvovali proste ure in tudi denar, so dvignili stene in zgradili svoj skupni dom v Rosariu.

Razni zgodovinski dogodki so privedli, da se je prvotni Triglav spremenil in povezal v drugo ustanovo, a narodna zavest je vedno ostala v srcih vsakega Slovenca in tudi njihovih otrok in vnukov. Pred sedmimi leti so se ti ponovno sestali in obnovili svoj stari Triglav, pridobili nazaj svojo narodno identiteto in dom je postal žarišče slovenske kulture v drugem največjem argentinskem mestu.

Na slavju obletnice so bili med gosti prisotni prva sekretarka na veleposlaništvu Republike Slovenije Anita Pipan, predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit, in tudi dr. Carlos Bizai, avtor knjige: „Kronika slovenske družine v Entre Rios", zgodba prvih slovenskih naseljencev v Argentini.

Med slavnostnim kosilom je v ospredju bila zgodovinska fotografija, na kateri so vsi ustanovni člani društva.

Zelo ganljivo je tajnica naše ustanove Carmen Berlot v iskrenih besedah povedala, kako so jo starši že v otroštvu učili in ji posredovali narodno zavest; njen oče je bil med prvimi člani društva in je danes že med pokojnimi. A skupnosti je zapustil tudi ogromno fresko Triglava, ki še vedno krasi steno odra v dvorani doma. Besede govornice so bile tudi poklon vsem, ki so doprinesli svoj čeprav majhen delež k temu, kar ima skupnost danes.

Po njenih besedah, ki so prisotne ganile, smo pričeli s kosilom, kot vedno pripravljenim po domače (čevapčiči, kislo zelje in jabolčni zvitek).

Seveda ni moglo manjkati veselja narodnih plesov. Otroška skupina „Mavrica" nam je zaplesala prekmurske in gorenjske plese, mladinska skupina „Vesel slovenski duh" pa se je predstavila s plesi Bele krajine in višje soške doline.

Vsi, ki tvorimo ta slovenski dom, čutimo globoko veselje, ker vidimo, da kljub tolikim letom in raznim dogodkom, ki so ogrožali Triglav, ta še vedno stoji in ohranja živ ogenj slovenske kulture.

Leandro Barba

Bariloška Lipa na turneji

ARH. ANDREJ DUH (2, KONEC)

Iskrena zahvala Marjanu Marinšku in ostalim poslušalcem. Naslednji dan smo obiskali Celje. Imeli smo tudi srečanje z odborom Gorskega kluba Celje. Predsednik Edvard Stepišnik nam je predstavil delo njihove organizacije. Kvartet „LIPA" je v celoti predstavljal SPD iz Bariloč. Popoldne smo v spremstvu Francija Zabukoška obiskali Celjski grad in tudi rojstno hišo škofa Slomška. V opatijski cerkvi smo pa še enkrat zapeli naš preprosti zaklad. Po nastopu smo se zahvalili opatu Jezerniku in vsem tistim, ki so nam v Celju pripravili tako lep sprejem; zato kakor so nas že navadili naši prijatelji s Štajerske - Boghlonej, da smo prijatelji! Pozno v noči nas je Boštjan Kocmur peljal v Ljubljano. Ustavili smo se za ogled razsvetljenih Plečnikovih Žal.

Ni bilo več časa za počitek. V petek, 14.6. smo nastopili v Kulturnem domu Ivan Cankar v Škofiji Loki.

Naj mi bralec oprosti tukaj kratek odmor. Ko smo prišli na pevsko gostovanje v Slovenijo, smo se skupno domenili, da med časom turneje ne bi bilo časa za družinska srečanja, v kolikor bi ta lahko motila naš glavni namen, vendar petinštirideset let me je ločilo od svojih družinskih korenin. Dobil sem vest, da bodo prišli na koncert v Škofijo Loko sorodniki iz Prekmurja. Zato je tisti večer imel zame še poseben pomen. Med koncertom sem slutil, da sta bile za bleščečimi reflektorji v temni dvorani dve sestrični z družinama, katerih nisem poznal. Tudi oni, ki so stopili v dvorano po upravičeni zamudi, kajti prihajali so iz severnovzhodnega dela Slovenije, so ugotavljali, kateri izmed nas štirih je njihov sorodnik iz Argentine. Po koncertu in seveda po nepozabljivih in težkih prvih trenutkih medsebojnega spoznavanja, nam je vodič Kocmur pokazal stari del srednjeveškega mesta. Kar naenkrat smo se znašli pod marmornato ploščo, ki je oznanjala rojstni kraj dr. Tineta Debeljaka, in še enkrat sem čutil, da se je razdalja med Argentino in Slovenijo v hipu pretrgala.

Vojko Arko, ustanovni član, večletni predsednik in častni predsednik našega društva, je bil ljubitelj gora in tudi kulturnik. Z družino je poklonil svojo rojstno hišo v Ribnici za kulturne namene. Danes je obnovljena, spremenjena v Galerijo Miklova hiša, in je sedež ene izmed najpomembnejših kulturnih ustanov v Sloveniji. V počastitev in priznanje za ta doprinos je bila v Miklovi hiši organizirana razstava o Vojku Arku. SPD je sodelovalo z dodatnim gradivom, zbranim v Bariločah. Ge. Vesni Horžen, direktorici te ustanove, se pa zahvaljujemo, da nas je vključila v otvoritev razstave. Tisti večer je bil za kvartet „Lipa" eden izmed najbolj emotivnih na turneji. Počutili smo se ponosni predstavniki vseh Slovencev iz Bariloč.

Tako je poteklo naše gostovanje v Sloveniji. Konec je bilo pevske turneje. Kakor sem čutil že v Škofiji Loki, zdaj se je začenjalo drugo poglavje mojega potovanja. V ponedeljek zjutraj me je sestrična Marija odpeljala v Melince; v Ljubljani pa sta že čakala stric Tone in teta Pavla.

Hotel sem opisati glavne dogodke, od katerih se odlomijo tudi čustvena doživetja in nekatera razmišljanja. Posebno se zahvaljujemo Boštjanu Kocmurju, Izseljenskemu društvu Slovenija v svetu in Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije, v prepričanju, da se je poleg kulturne izmenjave v petju okrepila v naših srcih ljubezen do slovenstva in je nastalo novo navdušenje, ki ga bomo skušali posredovati našim rojakom v Argentini. Razumel sem, kako pomembna je taka podpora predvsem za našo naraščajočo mladino, ki danes z Rastjo spoznava Slovenijo, in kako pomembna je za vsakega izmed nas, ki v tujini na različne načine pomagamo k ohranitvi slovenskega duha. Iskreno se zahvaljujemo Slovenskemu planinskemu društvu iz Bariloč za posredovanje, prof. Andreju Janu za priredbe argentinskih pesmi, in vsem, ki so nas tukaj in v domovini duhovno in gmotno podprli, da so se naše sanje uresničile. Kakor smo napisali na zaključnem stavku v zgibankah, ki smo jih razdelili na vsakemu koncertu v Sloveniji:

"...Hvaležni smo vam.

Zahvala je to naše petje: domovinsko iz srca, otožno in veselo in naj vam preprosto predstavi vse, česar nočemo izgubiti."

Z razstave o dr. Vojku Arku v njegovi rojstni hiši v Ribnici.

Levo: razstavni prostor. Desno: kvartet Lipa.

Taborjenje mladcev in mladenk

V sredo, 31. julija, so se mladci in mladenke iz vseh Domov zbrali v Lomas de Mariló, da bi preživeli tri lepe dneve v naravi. To je bila lepa priložnost, da so se spoznavali med seboj.

Najprej smo se pogovarjali, pripravili program taborjenja, nato smo kosili in se naprej igrali. Potem smo se razdelili po skupinah, po šotorih, ki smo jih nato postavili, da smo zvečer dobro spali.

Ko smo to opravili in vse pospravili, smo malicali. Ker smo bili razdeljeni v štiri skupine: rdeča, zelena, bela in modra, smo morali po skupinah pripraviti zajtrk ali večerjo, streči, pomivati posodo in smo tudi igrali igre. Po večerji smo se vsi zbrali na določenem prostoru, peli različne pesmi in zmolili večerno molitev.

Zjutraj smo morali vstati ob osmih in pripraviti zajtrk po skupinah, vsak je pomil svojo posodo in se vrnil v jedilnico, kjer smo se pogovarjali o Bogu, o dolžnostih in

pravicah ter napisali zaključke teh pogovorov.

Za kosilo smo si sami pripravili „hamburgerje" ali polpete in jih spekli na žaru. Popoldne smo se začeli pripravljati za večerni kres. Zbirali smo pesmi in kdor je želel, si jo je tudi sam izmislil. Nato smo dekleta šla iskat drva, fantje pa debla in tako pripravili prostor za kres.

Nastopila je noč in ko smo končali z večerjo, smo imeli še nočno igro: „iskanje budilke", ki pa je nismo našli.

Bila je že ura, da prižgemo kres, ob katerem smo peli, kar smo pripravili, in tudi druge pesmi.

Opolnoči smo vsi zapeli za rojstni dan Maruči in jo pozdravili. Igrali smo se še „smrt povzročajoči žarek". Potem je vsak, ki je hotel, ostal pri kresu, in poslušal dva voditelja: Martina in Adrijana, ki sta nam pripovedovala strašne povesti in dogodke.

Zjutraj smo pa kar hitro vstali in zajtrkovali. Na obisk sta prišla brata Kržišnik, duhovnika iz Slovenije, ki sta nas spremljala ves dan. Pogovarjali smo se tudi o Bogu in naredili sklep o vsem, kar smo se pogovarjali te dni.

V petek smo si tudi sami poskrbeli za kosilo... jedli smo pico na žaru; okusna je bila! Potem smo pospravili šotore

in vso drugo prtljago.

Že ob koncu srečanja smo imeli kratko sveto mašo v naravi.

Najprej se zahvaljujem gospe Maruči za potrpljenje in organiziranje skupnega taborjenja, voditelju Kaču in vsem pomočnikom.

Majdi Maček, Pristava

K temu poročilu, bi kot voditeljica rada dodala še osebno zahvalo najprej Bogu: ker je to srečanje odlično uspelo, in za krasno vreme (ni bilo dežja in tudi ne preveč mraza);

Karlu Grozniku za takojšen odziv na prošnjo za organiziranje taborjenja, ki ga je odlično izpeljal. Ani Groznikovi za tiho sodelovanje pri vsem delu in za to, da je med počitnicam družina ostala tri dni prikrajšana za prisotnost atija;

družini Ullua-Zorko za posredovanje, da smo lahko dobili tako lep kraj;

Janezu Beliču, ki nam je pripeljal meso za telesno in duhovnika za duševno hrano;

vsem voditeljem, ki so rade volje sodelovali: Nadji Samsa, Emi Marušič, Martinu Selanu, Veroniki Ullua, Martinu in Andreju Belcu, Ingrid Kopač, Cili Jelenc, Adrijanu Gaserju in Kristjanu Rantu.

Maruča

Naš nepozaben konec tedna!

Če bi rekel, da smo se „fejst" imeli, bi se lagal; če bi rekel, da je bilo vreme izvrstno, bi se lagal; če bi rekel, da imajo Mendoščani dve srci, ne bi bilo zadosti. Nimam besed, nimam zahvalnih fraz, mislim, da nisem odkril Amerike in videl dejstva, stara že nekaj let, ampak na turneji po Mendozi sem doživel „SLOVENSKO SRCE". Hvala, Bog, da si nam dali priliko, da se znova zavemo, kaj pomeni slovenstvo, kaj pomeni dobro srcé, kaj pomeni 1200 km oddaljeni brat, kaj pomeni Mendoza s svojimi člani... govoril bom v ednini, ker sem prepričan, da so vsi odbojkarji in voditelji istega mnenja. Počutil sem se kakor doma. Vsem atom, mamam, bratom, sestram, tetam, stricem... in vsem, ki ste omogočili turnejo po sončni in vinski zemlji na en ali drug način, IZ SRCA HVALA LEPA!

Prišli smo okrog desete ure, sprejeli so nas s prijateljskim pozdravom in nato naravnost v Dom, kjer smo zajtrkovali in se pomenili za program. Obiskali smo „vinarno Escorihuela" in pokusili razna vina... (to je bila mendoška táktika, da bi „bolje" igrali..., ha-ha).

Razdelili so nas po slovenskih družinah ter... dober dan, gospa, gospod, tukaj bosta stanovala dva odbojkarja ves konec tedna, že vnaprej hvala lepa! Kosili smo in šli na pričakovani počitek, vstali smo od „mini-sieste" ter šli na prvo igro z mendoško mladino v Estadio Pacífico. Dobili smo igro ter bili veseli, da so se pripravili ekskluzivno za nas, začeli so trenirati, ker so vedeli, da bomo prišli na obisk! Po igri smo šli nazaj v domove, kjer so nas sprejeli z večerjo ter lahko noč, se vidimo zjutraj, ko nas čaka druga igra!

V soboto okoli 10. ure smo tekmovali z Municipalidad de Maipú v istem štadionu ter dosegli pozitiven izid za ZS, hitro „napolnili želodčke" z izvrstno domačo hrano, po kosilu smo se malo sončili in igrali z Jagrom (to pa moram napisati, ker sem prisegel, da bo najbrihtnejši pes na zemlji omenjen v slovenskem tedniku), odpočili smo se od jutranje „jornade" in pripravili za zadnjo nočno tekmo, kjer smo se srečali s provincijsko reprezentanco „Mendoza Sub-18". Tudi v tej igri smo zmagali in postali prvaki „Torneo Cuadrangular Sociedad Eslovena de Mendoza", ki je bil pripravljen ob priliki obletnice slovenskega društva v Mendozi.

Po končanem športnem programu smo odšli domov in se pripravili na ples v Slovenskem domu, kjer smo do petih zjutraj plesali valčke, polke in mešano glasbo!

V nedeljo ob 10. zjutraj smo vsi člani delegacije ZS prisluhnili sv. maši, ki jo je daroval Jože Horn, ki nas je ob koncu lepo pozdravil in naslovil lepe misli o sodelovanju in medsebojnem spoznavanju.

Na programu je bila prijateljska igra z Mendoščani, potem pa smo kosili izvrstne domače krvavice s krompirjem in zeljem. Ko so prišle na vrsto sladke dobrote in kava, nam pa je Mendoški oktet podaril lepe slovenske in argentinske pesmi! To je bilo nebeško! Popoldne so nam razkazali mesto, obiskali smo Cerro de la Gloria, itd. Po končanem „city tourju" smo vsi skupaj večerjali „lomitos in pico s pivom Andes". Lahko noč in do naslednjega jutra....!

V ponedeljek smo šli zjutraj do Zelenice (krasna Davorinova „quinta"), kjer smo pustili meso, da bi ga spekli na ražnju, medtem ko smo „špancirali" po belo-zasneženi „Cacheuti", krasni stari poti, ki poveže Argentino s Čilom in kakor v Bariločah zbudili „majhnega kekca" in se igrali ter metali kepe snegá!

Po končanem asadu so nam zapeli „Los Chañares". Ob 17. uri nas je Chevallier (s primerno zamudo) odpeljal nazaj v Buenos Aires in tako je bil pri kraju „nepozabni konec tedna"!

Znova HVALA LEPA vsem, ki ste nam v Buenos Airesu in Mendozi pokazali, da se tudi v težki situaciji lahko z odprtimi očmi sanja!

BOG VAS ŽIVI!

prof. Tone Vivod

BARILOCE

Krpan Mlajši na našem odru

V polno zasedeni dvoranici Planinskega stana, so nam učenci osnovne šole in srednješolskega tečaja sredi junija podarili lep nedeljski večer. Uprizorili so igro v petih dejanjih Frana Milčinskega „Krpan Mlajši". Igro je priredila Lija Kambič in tudi pričela z vajami, a jih je žal zaradi bolezni morala opustiti.

V zahvalo in spomin nanjo smo nadaljevali z njenim delom. Režijo je z vso vnemo prevzela Marta Malovrh Jerman. Igralci so pridno vadili vloge, prihajali k vajam in nestrpno čakali dan nastopa. Na odru so se presenetljivo dobro odrezali in doživeto podali vsak svojo vlogo. Prijetna glasba, primerni kostumi in lepo izdelana scenerija so nas kar povedli v stare čase.

Vloge so odigrali v sledeči zasedbi: Aleks Grohar - Krpan Mlajši - Martinček Krpan; Franci Jerman - župan Hlača; Viktorija Hernández Smersu - Jerica; Andrejka Pavšer - birič Silvester; Nataša Grohar - srenjski mož Urh; Marko Magister - cesar; Marjana Jerman - cesarica; Marko Filipič - princ Fricek; Nadja Magister - princesa Mara; Magdalena Jerman - minister; Juan Manuel Hernández Smersu - strežaj Tomaž; Martin Filipič - silni Kosobrin; Bojan Magister - Branko (oproda).

Scenerijo je po skicah ge. Lije Kambič skrbno in lepo izdelal Andrej Filipič. Glasbo je izbrala Anica Arnšek Magister. Za odrom je pomagala šepetalka Anka Golob Drajzibner, Klavdija Kambič je pa poskrbela za ličen program.

Po predstavi smo pogostili igralce in gledalce, pozdravili očete, ki so ta dan praznovali svoj dan, in zadovoljni odšli domov.

Za konec še prisrčne čestitke predvsem režiserki Marti Malovrh Jerman in igralcem ter zahvala vsem, ki so na kakršenkoli način sodelovali in pripomogli, da smo doživeli tako prijeten večer.

Anica Arnšek Magister

Umrl je akademik Jože Pogačnik

Za posledicami srčne kapi je 20. avgusta na Reki umrl akademik Jože Pogačnik, eden najpomembnejših slovenskih literarnih zgodovinarjev. Rodil se je leta 1933 v Kovorju na Gorenjskem, večino službenih let pa je zaradi razmer na ljubljanski Filozofski fakulteti preživel na univerzah nekdanje Jugoslavije.

Doktoriral je v Zagrebu, v Novem Sadu je utemeljil primerjalno jugoslavistiko in predaval slovensko književnost. Leta 1981 je odšel na osiješko univerzo in se šele v devetdesetih letih vrnil v Slovenijo na mariborsko Pedagoško fakulteto.

Redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti je postal leta 1997, dve leti pozneje pa tajnik drugega razreda za filološke in literarne vede. Kot vsestranskega slavista ga je cenila tudi mednarodna strokovna javnost, kot gostujoči profesor pa je predaval na številnih ameriških in evropskih univerzah.

K tej notici pripominjamo, da je bil Pogačnik prvi literarni zgodovinar v Sloveniji, ki se je zanimal za našo emigrantsko literaturo, jo preštudiral in jo tudi omenjal v svojih predavanjih. Posebno poglavje ji je posvetil v svojem pregledu Slovensko zamejsko in emigrantsko slovstvo, ki je izšla v Celovcu leta 1972, pa tudi ji je posvetil poglavje v Slovenska književnost III, Ljubljana 2001.

BUSH HOČE SPET NAPASTI IRAK

Ameriški predsednik George Bush je po srečanju z vodilnimi člani svoje administracije zatrdil, da se bo pred odločitvijo o morebitnem napadu na Irak posvetoval z zavezniki, ki pa niso ravno navdušeni nad idejo. Tudi statistike o mnenju njegovih sodržavljanov mu niso naklonjene. Polovica Američanov verjame, da ima Irak orožje za množično uničevanje, vendar pa je podpora napotitvi ameriških enot v Irak padla: z 61 odstotkov v juniju je padla na 53 odstotkov. Nekdanji ameriški državni sekretar Lawrence Eagleburger je medtem dejal, da ni prepričan, da je zdaj pravi trenutek za vojaško akcijo proti Sadamu Huseinu, Madeleine Albright, ki je bila državna sekretarka v Clintonovi administraciji, pa meni, da Irak „ni neposredna grožnja ZDA".

NOVICE IZ SLOVENIJE

DOBRA LETINA ZA PŠENICO

Letošnji letnik pšenice je po podatkih mariborskega podjetja Inspect s približno 100.000 odkupljenimi tonami količinsko skromnejši od lanskega, ko je bilo odkupljenih 116.000 ton pšenice, a kakovostno boljši. Letošnja pšenica se tako cenovno kot po kakovosti namreč uvršča v visoki razred B, v Pomurju celo v razred A, za katerega velja najvišja odkupna cena. Povprečna cena za kilogram pšenice bi tako znašala 30,5 tolarja, kar je po zagotovilih predstavnikov žitne industrije od štiri do šest tolarjev več kot npr. na Madžarskem ali v Avstriji.

NOVE E-ŠOLE

Strokovna komisija ministrstva za informacijsko družbo (MID) je izbrala 12 novih šolskih zavodov, ki se bodo vključili v projekt e-šol. Tako se bodo desetim že obstoječim tovrstnim šolam do konca leta pridružile tudi osnovne šole Bovec, Vič, Velika Nedelja, Gorje iz Zgornjih Gorij, iz Zagorja ob Savi ter dve iz Šentjurja pri Celju. V projekt e-šole naj bi se vključile tudi idrijska gimnazija Jurija Vege, gimnazije Jesenice, Novo mesto in Ravne na Koroškem ter dvojezična srednja šola Lendava.

ZAPOSLENI IN NEZAPOSLENI

V Sloveniji je bilo junija 885.666 aktivnih prebivalcev, od tega jih je bilo delovno aktivnih 785.593, kar je toliko kot maja in pol odstotka več kot junija lani. Junija je bilo registriranih 100.073 brezposelnih oseb, stopnja registrirane brezposelnosti pa je znašala 11,3 odstotka, kar je 0,1 odstotne točke manj kot mesec prej.

RAZSTAVA UROŠA ŽITNIKA

V paviljonih graščine Dol pri Ljubljani so odprli razstavo likovnih del Uroša Žitnika. Na ogled so slike z motivi Ljubljane in krajev iz občine Dol pri Ljubljani. Precizno menjavanje toplih in hladnih barv na njegovih delih Žitnika predstavlja kot dognanega kolorista, kot pesnika prirojenega in v tradiciji negovanega barvnega občutja.

VELIKA NAGRADA EVROPE

Akademski pevski zbor APZ Tone Tomšič ŠOU v Ljubljani je dosegel dosedaj največji uspeh slovenskega zborovstva, saj je na 14. zborovskem tekmovanju za Veliko nagrado Evrope v italijanskem Arezzu pod vodstvom dirigenta Stojana Kureta zasedel prvo mesto.

PO SVETU

PAPEŽ DEVETIČ (PA NE ZADNJIČ) NA POLJSKEM

Papež Janez Pavel II. je v okviru obiska v rodni Poljski posvetil cerkev Božjega usmiljenja v Krakovu, se srečal s poljskim predsednikom Aleksandrom Kwasniewskim in z nekdanjim poljskim predsednikom Lechom Walenso. Papež je sklenil svoj že deveti obisk v rodni deželi Poljski s poslovilnim govorom, v katerem se je dotaknil tudi načrtovanega vstopa Poljske v EZ. „Upam, da bo ljudstvo Poljske, ki že stoletja spada k Evropi, našlo svoj prostor v strukturah EZ in ne le ohranilo svojo identiteto, temveč tudi obogatilo ta kontinent in ves svet s svojo tradicijo."

INFLACIJA V EZ

Stopnja inflacije v državah EZ se je julija povzpela na 1,8%, medtem ko je junija znašala 1,6%. Julijska inflacija v petnajsterici je nižja kot v enakem lanskem obdobju, ko je ta dosegla 2,5%.

SLOVENCI IN ŠPORT

JADRALCI: SREBRO IN BRON

Zadnji dan mladinskega svetovnega prvenstva v litovskem Trakaiju je bil srečen za slovensko reprezentanco. Dvojec brez krmarja v postavi Žiga Palčec in Andraž Fistravec je namreč osvojil srebrno kolajno, edino odličje za Slovenijo na prvenstvu. Mariborčana sta zaostala za Romunoma, tretja pa sta bila Kitajca.

Na mladinskem prvenstvu v razredu evropa v španski Murciji pa je Teja Černe osvojila bronasto medaljo. Teji Černe je spet uspelo osvojiti vrh med 98-imi najboljšimi mladimi jadralkami v Evropi. Z lanskim drugim in letošnjim tretjim mestom je tako izenačila rekord s posadko Čopi/Margon, ki sta do sedaj kot edina Slovenca uspela obraniti medaljo na največjih tekmovanjih.

MLAJŠI SO ZMAGALI HRVATE

Mlada slovenska nogometna reprezentanca do 21 let je v prijateljskem srečanju v Ljubljani premagala Hrvaško z 1:0. Edini zadetek je v 35. minuti dosegel Mitja Hojnik.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Tabori

Slovensko kulturno in javno življenje se pa ni izživljalo samo za zaprtimi vrati v čitalnicah, ampak se je sčasoma preselilo na prosto. Leta 1868 so nekateri štajerski mladoslovenci prišli na misel organizirati množična zborovanja na prostem, iz angleškega političnega življenja znane „mitinge", kakor so jih v začetku tudi imenovali. Pozneje so jih - kakor na Češkem - imenovali „tabori" po zgledi iz husitskih časov. Novi zakon je to dopuščal. Drug zgled so jim bile čitalniške „besede" na prostem po Štajerski, o katerih so pisali: „Sredi nepregledne množice kot ocean valujočega navdušenega kmečkega ljudstva ima čisto drugačen uspeh kot koncertni večer v zaprtih prostorih med gospodi v glase rokavicah in frakih ter šinjoniranimi damami." Med nami v Argentini bi jih lahko primerjali npr. s Slovenskim dnevom.

Prvi tabor je bil v Ljutomeru 9. avgusta 1868. Da so na njem gradili na programu leta 1848, priča sprejeta resolucija: „Da slovenski narod ne najde poroštva za ohranitev in gojitev svoje narodnosti, dokler ne bode: 1. slovenski jezik na Slovenskem uradni jezik... 2 dokler ne bo cerkvena vlada v slovenščini in ne bodo v bogoslovnicah (semeniščih) predmeti v slovenščini razlagali, 3. ljudske šole čisto slovenske, 4. se ne združijo Slovenci v Zedinjeno Slovenijo in narodno upravo .." Te zahteve so se nadalje stalno ponavljale.

Drugi tabor je bil istega leta v Žalcu, nato so se vršili na Primorskem, na Notranjskem in v Vižmarjih pri Ljubljani. Leta 1870 so bili tabori v Tolminu, Sežani, Cerknici, v Pliberku in v Vipavi in še kje. Pozneje pa še v Istri in na Koroškem.

Udeležba na taborih je bila večinoma okoli 6.000 do 10.000 rojakov, v največjem taboru v Vižmarjih 17. maja 1869 pa nad 30.000.

Prihajali so peš in na konjih, oblečeni v narodne noše in s slovenskimi zastavami in ob zvokih „muzike". Najbolj priljubljeni so bili razni predavatelji kot dr. Valentin Zarnik in župnik Božidar Raič in drugi. Govori so bili vzpodbujevalni, zahtevali so Zedinjeno Slovenijo, govorili so pa še o gospodarskih vprašanjih, kmečkih šolah itd. Niso poudarjali zveze z nemškimi konservativnimi silami, pač pa so se na njih zbliževale slovenske pokrajine med seboj in vedno bolj so poudarjali zvezo z ostalimi jugoslovanskimi narodi v monarhiji.

Slovenski prvaki (to je Bleiweis in njegov krog) so v začetku stali bolj ob strani, a ko so jih mladoslovenci (predvsem Levstik) začeli grajati, so pričeli sodelovati in govoriti na taborih. V Vižmarjih je govoril tudi Bleiweis in svoj govor zaključil z vzklikom „Dajte nam Slovenijo!"

PISALI SMO PRED 50 LETI

JUBILEJNO ZBOROVANJE OB 60-LETNICI SLOV. KAT. NARODNEGA GIBANJA

Katoliški shod v Ljubljani je pred 60 leti položil temelje Slov. katoliškemu gibanju. Obletnico dogodka smo proslavili 24. avgusta v cerkveni dvorani v Ciudadeli. Zjutraj je maševal župnik Anton Orehar, nato pa je v dvorani povzel besedo Miloš Stare. Za predsednika zborovanja je bil izvoljen ravn. Bogumil Remec, ki je bil pred 60 leti kot tesni sodelavec J.E. Kreka v sredini dogajanj, za podpredsednike pa slovenski župani Ivan Ašič, Ludvik Kržič, Valentin Markež. Prvo predavanje je imel Franc Kremžar: Razvoj katoliško-narodnega gibanja med Slovenci, v katerem je povzel katoliško politično delo od Ilirije do majniške deklaracije.

Dr. Ivan Ahčin je imel govor: Deset let boja za slovensko avtonomijo, v glavnem delo dr. Antona Korošca.

Zadnji govornik je bil Miloš Stare, ki je razložil težko delo od Koroščeve smrti pa do najnovejših dni.

ŠOPORTNIKI SO ZBOROVALI

22. avgusta je bil ustanovni občni zbor prvega slovenskega športnega društva Š.K. Slovenija v prostorih Don Boscovega zavoda v Ramos Mejiji. Izvoljen je bil naslednji odbor: predsednik Janez Tršan, podpredsednik Bogdan Kosančič, tajnik Andrej Oman, blagajnik Tine Tome, pa še Ciril Bučar, Ivan Šilar, Rudi Bras, Lovro Tomaževič, Jože Modic, Janez Janežič, Ivan Smole, Davorin Kahne, Silvo Lipušček in Franc Lipar.

NOVA SLOVENSKA BROŠURA

Izšla je brošura: Socialni dan slovenskih izseljencev v okviru Slov. kat. akademskega društva v Buenos Airesu - 1952. Uredil jo je dr. Ivan Ahčin, založila Družabna Pravda. V brošuri so objavljena predavanja na socialnem dnevu: Franc Kremžar, Viktor Češnovar, Maks Jan, dr. Ivan Ahčin, Rudolf Smersu; dodane so resolucije.

Svobodna Slovenija, št. 32; 28. avgusta 1952

ESLOVENIA, MI TIERRA

Los comienzos del protestantismo en Eslovenia

No podemos pensar que la nueva religión hubiera surgido de la noche a la mañana y que los católicos de ayer se morían de ganas por ser pastores protestantes. En un principio la doctrina consistió en una crítica más o menos justificada al estado imperante en la Iglesia. La mayoría de las primeras demandas de Lutero (del año 1617) podrían considerarse aceptables para la Iglesia católica. Sin embargo lo que en un primer momento fue un aditamento erróneo en materia de dogma fue creciendo y llegó a constituir, finalmente, una nueva religión. Para citar un ejemplo: Lutero exigía que se comulgara bajo las dos especies, lo que hoy se permite en todos lados. Sin embargo más tarde Lutero impuso que la única forma válida de comulgar era esa. Esto ya constituye una diferencia dogmática.

Las nuevas ideas llegaron rápidamente a Eslovenia. Ya en el año 1526 los burgueses de Beljak exigieron el „evangelio puro". Las ideas se propagaron por Škofja Loka y algunos monjes abandonaron los monasterios.

El círculo de Trieste, guiado por el obispo Peter Bonomo (1523) fue de vital importancia para la difusión de la nueva religión. Leían las obras de Erasmo de Rotterdam, de Lutero y de Zwinglio. El obispo explicaba las obras en idioma esloveno. En este círculo tomó contacto con las ideas de Lutero en 1528 un sacerdote joven llamado Primož Trubar.

En el año 1535 llegó a Ljubljana. Como se atrevió a encarar desde el púlpito el problema del celibato y de la comunión, se vio obligado a abandonar la catedral. La intendencia le abrió las puertas de otra iglesia. Trubar ejerció una gran influencia sobre los sacerdotes de Ljubljana.

El obispo Vergerio de Koper abrazó el protestantismo y huyó a Alemania. Trubar, que en el año 1540 obtuvo el cargo de canónigo de Ljubljana minimizaba la importancia de la misa, de la confesión, del culto a los santos, decía que lo que importa es la fe y no las buenas acciones.

Textor, el nuevo obispo de Ljubljana, de origen esloveno, tomó cartas en el asunto y combatió las nuevas ideas. Por eso Trubar emigró a Alemania.

OSEBNE NOVICE

Krst. V cerkvi Marije Pomagaj je bila krščena **Erika Marija Pregelj**, hčerka Karla in Monike Svetlin. Botra sta bila Oskar Pregelj in Marta Pregelj Plath; krstil pa je župnik Franci Cukjati. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Izreden uspeh. Poročali smo že o diplomiranju **Marjane Jelenc**. Poleg diplome pa je nova odvetnica dobila še posebno odličje advokatskega kolegija Moronskega sodnega departamenta kot priznanje „za najboljši promedij LXXX. poveritve diplom Fakultete za pravne in socialne vede univerze v Moronu". **K izrednemu uspehu iskreno čestitamo!**

Nova diplomantka: Na državni univerzi v Lomas de Zamora je **Silvana Perretti Lipušček** dokončala študije in prejela naslov „licenciada en Relaciones Publicas". **Novi diplomantki čestitamo in želimo obilo uspehov!**

Umrl je v Hurlinghamu **Milan Boc** (79). **Naj počiva v miru!**

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefax: **(54-11) 4636-0841/2421 / 4674-5125** / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo Zedinjena Slovenija: **Tone Mizerit** / V tej številki so sodelovali še: **Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Irena Poglajen, Andrej Duh, Leandro Barba, Marija Čeč, Majdi Maček, Tone Vivod, Anica Arnšek Magister. - STA.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino $ 70, pri pošiljanju po pošti pa $ 95 *(za člane ZS poseben popust)*; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime *„Eslovenia Libre"*, v inozemstvu *(bančne čeke, ne osebne)* na ime *„Antonio Mizerit"*.

Oblikovanje in tisk: ***TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.*** / *Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail:* vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7 | FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211 | R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. **02944-441814.** E-mail: **ilirska@bariloche.com.ar**

ILIRIA TUR — Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu H. Yrigoyen 2742 - San Justo Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844- mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
27. avgusta 2002

1 EURO	227,43SIT
1 U$S dolar	232,77SIT

ALI SI VEDEL ZA ANKETO? OBIŠČI www.sdo-sfz.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 31. avgusta:
Slikarska razstava Karle Skvarča in Irene Žužek ob 20.30 v mali dvorani Slovenske hiše.
NEDELJA, 1. septembra:
Mladinski dan na Slovenski Pristavi.
Sveta maša za Rupnika, Hacina in sodelavce.
Slikarska razstava Karle Skvarča in Irene Žužek od 10,30 do 13 v mali dvorani Slovenske hiše.
SOBOTA, 7. septembra:
Dan zveze slovenskih mater in žena ob 18. uri v Slovenski hiši.
Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.
NEDELJA, 8. septembra:
Mladinski dan v Našem domu v San Justo
SOBOTA, 14. septembra:
Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.
NEDELJA, 15. septembra:
Obletnica Slomškovega doma in Mladinski dan v Ramos Mejia
SOBOTA, 21. septembra:
Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku, v Slovenski hiši.
NEDELJA, 22. septembra:
Mladinski dan v Slovenski vasi.
SOBOTA, 28. septembra:
Spevoigra na Pristavi.
Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.

ZA SMEH

Kako naj si zategnem pas, če žena nosi hlače?

...

Jože, si v letu, ki se je izteklo, uspešno vozil?

Še kar. Trije karamboli, sedem prekrškov, trije neuspeli in štirje uspeli pobegi.

36. dan Zveze slovenskih mater in žena

praznuje v soboto, 7. septembra, ob 18. uri.

Ob 18. uri sv. maša za pok. odbornico Marto Bedenčič Jeločnikovo v cerkvi Marije Pomagaj, nato v dvorani škofa Rožmana koncert ženskega zbora s Pristave —Ne čakaj na maj— pod vodstvom Anke Savelli Gaserjeve.

Vsi toplo vabljeni na praznovanje naše obletnice in prijateljsko srečanje!

Od naslednjega tedna naprej boste lahko kupili

podporni bon - „Rifo" ZEDINJENE SLOVENIJE

Letos s posebnim presenečenjem: **samo za polovično ceno!**

Družinska...

Nad. s 3. str.

Oblak, ki je res nastopala kot kaka stroga vzgojiteljica). Tako dobro ju je naučila lepega vedenja, da sta dobili zlato kolajno na državnem tekmovanju. Potem pa so se v vasi odločili, da ju bodo balzamirali in bodo lahko tako vsi vedeli, kako sta slavni. Tako so ju hodili gledat iz vseh vasi in sta Žefa in Pepa ugotovili, da sta to njuni kokoši, ki sta bili kupljeni pri Juretu.

Celotno režijo je imel na skrbi Miha Gaser, ki je predstavo sijajno postavil na oder. Seveda ni manjkalo petja. Vse pesmi, ki so jih peli piščančki, ali kokošja himna ali pa odličen duet Nadice in Snežne, je uglasbila organistka Anka Gaser, ki je pa sedaj prišla na dan še s tem darom. Ob gospe Anki, ki je spremljala na klavirju, je bil tudi Tomaž Klemenčič, ki je igral na tolkala.

Kostume, ki so bili izvrstni, je urezala Sonja Čop, prava umetnica, in maske tako imenitne, da igralcev sploh nismo spoznali v rokah obeh Metk, Magistrove in Oblakove.

Za glasbo, efekte in luči je poskrbel naš zvesti in delavni Marko Čop. Za lepo sceno pa Andrej Golob, Franci Gričar in Franci Papež. Magda Češarek je pa imela važno vlogo, saj je za odrom šepetala besedilo igralcem, ki so se v treh vajah vse to naučili.

Vsem hvala za lep popoldan in za veselje, ki ste ga naredili otrokom!

Maruča

Slovenci v...

Nad. s 1. str.

bo", ki so jo pustili Slovenci na politični ravni, ko so „športni praznik spremenili v nekaj, kar sem sam redko videl, morda samo pri angleških huliganih na TV". Po njegovem mnenju ni šlo za nobeno režijo, temveč zgolj za potrditev dejstva, da je Slovenija izstopila iz petdesetletnega obdobja komunizma in vstopila v demokracijo, ki pa je še vedno „mlada".

Dejstvo je, da država v desetih letih ne more postati velika demokracija, je pribil Dipiazza.

Nekdanji tržaški župan Riccardo Illy kot „izredno negativno" ocenjuje mešanje politike in športa, ki bi morala biti daleč vsaksebi, ob tem pa dodaja, da je žal politika vse pogosteje navzoča na stadionih.

Komentator meni, da nismo niti v 50. niti v 70. letih, temveč leta 2002, v tretjem tisočletju, in da je torej možno odigrati prijateljsko nogometno tekmo tako v Trstu kot v Ljubljani brez navzočnosti karabinjerjev in mobilnih policijskih enot.

Želite preživeti prijeten večer?

Pridite v soboto, 28. septembra, ob 20. uri na Pristavo, kjer bo predstava spevoigre za otroke od 1. do 99. leta

KOKOŠJA BALADA,

ki jo bodo uprizorili učitelji, starši in učenci Prešernove šole. Vstopnina za odrasle $ 5.-; za osnovnošolce brezplačno.

„Mlada slovenska kri, nikdar ne stoji"

MLADINSKI DAN NA PRISTAVI

Sobota, 31. avgusta, ob 19.30 uri

predstavitev burke „**Ubogi samci**"

Nedelja, 1. septembra:
8.00 uri začetek tekmovanj
11.15 dviganje zastav in sv. maša
13.00 kosilo
18.30 kulturni program: burka „Ubogi samci"
nato prosta zabava

Vsi prisrčno vabljeni!

SDO-SFZ / NAŠ DOM SAN JUSTO

41. MLADINSKI DAN

Nedelja, 8. septembra 2002

8.00 sv. maša
9.15 dviganje zastav
13.00 kosilo
19.00 kulturni program
nato prosta zabava

Kdo bo ljubljanski župan?

Hkrati z izbiranjem novega predsednika republike bodo jeseni potekale tudi lokalne volitve, in sicer redne volitve v občinske svete in redne volitve županov. Poleg tega bodo volivke in volivci izbirali še člane organov ožjih delov občin, in sicer krajevnih, vaških in četrtnih skupnosti. Na tokratnih lokalnih volitvah, ki bodo tako kot predsedniške 10. novembra, bodo državljani sicer izvolili 193 županov, v vseh občinah pa več kot 3000 občinskih svetnikov.

Župana bodo volili tudi v slovenski prestolnici, kjer je do zdaj kandidaturo napovedalo sedem kandidatov, med njimi tudi sedanja županja Vika Potočnik (LDS). Poleg nje pa še predsednik ljubljanskega mestnega odbora DeSUS Branko Omerzu, samostojni svetnik v ljubljanskem mestnem svetu Janez Sodržnik, predsednik ljubljanskega mestnega odbora SDS Andrej Bručan, poslanec NSi Janez Drobnič, nekdanji minister za znanost in tehnologijo Lojze Marinček (SLS), o kandidaturi pa resno razmišlja tudi predsednik SMS Dominik Černjak. Poleg tega naj bi kmalu kandidaturo uradno napovedala še Danica Simšič (ZLSD).

Strel se bliža

Martin Strel, 47-letni slovenski maratonski plavalec, je 51. plavalni dan na reki Mississippi začel brez zaostanka v mestecu Rosedale. Doslej je v 50 dneh uspešno preplaval že več kot 2736 kilometrov, do cilja, mesta Head of Passes v državi Louisiana, kamor naj bi priplaval predvidoma 7. septembra, pa mu je ostalo le še nekaj več kot 1000 kilometrov. Od St. Louisa mu pomaga tudi čistejša in hitrejša reka.

Zdaj Strel preplava 60/70 km vsak dan, redno po 12 ur na dan. Marin je robustnega zdravja, težave ima samo z levico. V ušesih ima zamaške, oči ima zavarovane z očali, usta so izgubila okus. Problem pa je vedno pesek, ki se vtihotapi med plavalno obleko in kožo, kar ni preveč prijetno.

Pred dnevi se mu je pripetilo med neko nevihto, da je strela udarila blizu njega v bojo, ki kaže ladjam plovno pot. Martin jo je čutil po vsem telesu, vrglo ga je iz vode in malo omamilo, a zavesti ni izgubil. Plavanje pa je bilo treba prekiniti in počakati, da nevihta mine.

Strel je bil slovesno sprejet v vseh mestih, ob katerih je plaval. Tako si je pridobil vsaj ducat častnih ključev teh mest. Najlepši sprejem so mu priredili v St. Louisu.

ZAHVALE

V **dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena** so darovali: N. N. Castelar 100 ameriških dolarjev; N.N. Evropa 200 ameriških dolarjev; mladci in mladenke 237 pesov ob priložnosti taborjenja; N.N. Capital 200 pesov. Prav vsem Bog plačaj!

Za Rožmanov dom je prelat Jože Guštin daroval 50 pesov. Bog povrni!

Odsek Zveze mater in žena iz Slomškovega doma v Ramos Mejiji se toplo zahvaljuje vsem, ki so se udeležili dobrodelnega koncerta na Marijin praznik. V nabirki smo zbrali 536 pesov in 110 ameriških dolarjev. Bog plačaj!

Vsem rojakom sporočamo, da je 23 avgusta odšel k Bogu naš dragi mož, ata in stari ata

MILAN BOC

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nas v tem težkem času spremljali in nas tolažili.

Priporočamo ga v molitev.

Žalujoči: žena **Hedvig Linder Boc**; sinova: **Ricardo** in **Alejandro**; snahe, vnuki in ostalo sorodstvo